

Kiaohsien, Shantung den 31 jan. 1938.

D:r C. G. Benander med Fru,
Sala, Sweden.

Värderade Vänner och Trossyskon!

Stor frid!

Det är i dag kinesernas nyårsdag - en dag i sorgens tecken.
Vi ha dock litet andrum för brevskrivning.

Först ett hjärtligt tack för det kära och sympatiska jultbrevet till hela stationen. Tack också för det närslutna privatbrevet med de vackra orden med anledning av min hustrus 70-årsdag jämte mycket annat.

I känslan av egen ovärdighet bli sådana uttalanden, som vittna om kärlek, förtroende och förböner dubbelt värdefulla. Allt är nåd.

Våra - min hustrus och mina - sommarferier blev på grund av oroligheterna förlängda ett par veckor - Egrons ej något alls. Skolorna började och slutade i nagorlunda rätt tid. I trots av vilda rykten ha både de och den övriga verksamheten kunnat förtgå hela kalenderåret. mötena ha samlat mycket folk både i staden och på landet. Julhelgen var allvars- och andemättad.

På grund av oroligheterna, som då hade kommit oss allt närmare, och de många lidande kineser runt omkring, beslutade vår församling i likhet med flera andra, att ej sända jul- och nyårskort till vänner och bekanta, utan i det stället använda pengarna för att i någon mån lindra nöden. En frivillig kollekt upptogs därför för detta ändamål i vår kyrka på juldagen. Och den steg till omkring 90 kr. En för oss storartad kollekt.

Denna anordning visade sig snart nyttig även inom vår egen krets, ty vi ha under de sista veckorna haft missionens skollokaler fulla av kvinnliga flyktingar och barn. Stundom ha dessa betydligt överstigit ett tusen personer pr. dygn. många av dessa flyktingar ha kommit fullkomligt utblottade på allt. Inte få av dem ha tillhört rikare familjer, vilka nödgats lämna sina hem. Alla som velat, ha en gång om dagen fått litet välling. Och så ha vi dagligen hållit möten med dem. Som nu många även ~~en~~ av kvinnorna kunna läsa, ha ett stort antal biblar blivit sålda. På så sätt har Guds ord blivit förkunnat både muntligen och skriftligen.

Orsaken till att så många flyktingar skockat sig till våra skollokaler - vi ha ock en del i våra egna boningshus - är att de länge väntade j - a "gästerna intogo var stad den 15 i denna månad och Kaoni dagen förut. (Ha ej lyckats komma i förbindelse med Chu-cheng, men det säges att även den staden är tagen). De två nyssnämnda städerna saknade försvar och mottogo trupperna som gäster, men det oaktat har vänligheten blivit belönad med plundring och skändande av kvinnor och minderåriga flickor i stor skala. - Missionärerna och missionsegendomarna ha hittills respekterats. I går snde ~~xxxxxxx~~ j - a t.o.m. tre säckar ris till missionärerna att användas för

(2)

flyktingarna! De senare sade sig dock icke våga äta riset av fruktan att det var förgiftat. På se hur det kommer att gå.

Samtliga missionärer äro på sin post. De infödda ha varit det också ända till dess j - a kommo. Det är att hoppas att saker och ting skola ordna sig snart så att arbetet nägorlunda ostört skall kunna fortsätta. Vi ha givit alla arbetarna pass och j - a ha lovat respektera dessa. För missionens alla gatuportar (här i staden) ha vi erhållit proklamation, att klistra på dem, med innehåll att soldaterna äro förbjudna att gå in.

Vi tacka Gud för nåden att just nu under dessa orostider få vara här. Att vi stannat på vår post är en kraftigare predikan för kineserna - de kristna och utomstående - än många predikningar tillsammans. Naturligtvis kunna vi inte göra så mycket - vi kunna inte lägga oss i de stridande parternas affärer - men ända.....

Vårt hälsotillstånd är utmärkt. Varken min hustru eller jag har under hela året behövt inställa en enda lektion eller ett enda möte på grund av sjukdom. Agron och Gerda med barnen ha ock haft god hälsa.

Leanders, som i våras bosatte sig i Tsingtao och gjorde vissa försatser att hyra hus i Kaomi m.fl. platser reste för några veckor sedan till Tientsin och Peking. De voro nervösa och rädda att oroligheter skulle utbryta i Tsingtao. Och som de inte syntes vara beredda att möta det värsta, togo de sitt party och skubbade. Då det emellertid blir fredligt, komma de nog igen.

Vi bedja och hoppas att de vidriga förhållande, som länge har plågat vårt samfund hemma i S., snart skola helt upphöra. Konferenser, predikantmöten och goda penninginsamlingar för vår mission synes varsla om lyckligare tider. Må de snart komma!

Brevet har blivit långt. Slutar emellertid här med kära hälsningar och välönskningar från hela familjen.

Broderligen.